

Sygn. akt V KO 42/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Skoczowska (przewodniczący)

SSN Przemysław Kalinowski

SSN Andrzej Ryński (sprawozdawca)

na posiedzeniu w dniu 27 października 2014 r.

w sprawie **J. W.**

oskarżonego z art. 297 § 1 k.k. i innych

po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w Ż. zamieszczonego w postanowieniu z dnia 27 sierpnia 2014 r., sygn. akt II K [...]

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ż., wskazanym postanowieniem, na podstawie art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy oskarżonego J. W. do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu podkreślił, że stan zdrowia oskarżonego wykazany opinią biegłego medyka sądowego nie pozwala na udział J. W. w rozprawie w sądzie miejscowo właściwym, natomiast według tego biegłego istnieją realne możliwości rozpoznania sprawy niniejszej przez Sąd Rejonowy w O., który usytuowany jest w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego. W konsekwencji wnioskujący Sąd przyjął, że dobro wymiaru sprawiedliwości

warunkowane potrzebą doprowadzenia do procesu, który okazuje się być mało realny bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu, uzasadnia przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, mającemu siedzibę w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Ż. zasługuje na uwzględnienie.

Korzystanie z właściwości delegacyjnej w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez właściwy sąd (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) w sytuacji, gdy zostanie wykazane przez sąd inicjujący to postępowanie, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 grudnia 2012 r., III KO 102/12, LEX nr 1231575). Sąd Rejonowy w sposób wystarczający wykazał istnienie okoliczności, mieszczących się w pojęciu „dobro wymiaru sprawiedliwości” użytym w dyspozycji art. 37 k.p.k., które w tym konkretnym przypadku wyczerpuje stan zdrowia oskarżonego uniemożliwiający prowadzenie rozprawy w sądzie miejscowo właściwym (zob. postanowienia SN: z dnia 12 sierpnia 2008 r., sygn. II KO 50/08, OSNWSK 2008/1/1625, z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, LEX nr 860626). Właśnie z powodu stanu zdrowia oskarżonego, który trafnie uznano za długotrwałą przeszkodę uniemożliwiającą prowadzenie postępowania karnego, było ono zawieszone od dnia 13 września 2013 r. do dnia 27 sierpnia 2014 r.

Z opinii biegłego medyka sądowego J. M. sporządzonej w dniu 2 marca 2014 r. wynika, że obecny stan zdrowia oskarżonego zezwala na udział w postępowaniu sądowym, które toczyłoby się w bliskiej odległości od jego miejsca zamieszkania w okresach kiedy nie przebywa on na zleconych zabiegach lekarskich. Należy podkreślić, że stwierdzone u oskarżonego schorzenia mają charakter przewlekły i nie rokują rychłego ich ustąpienia. W konsekwencji uniemożliwiają one stawianictwo oskarżonego w sądzie miejscowo właściwym. W tej sytuacji przeprowadzenie procesu możliwe jest jedynie w sądzie rejonowym znajdującym się w pobliżu miejsca zamieszkania oskarżonego, tj. w O..

Te okoliczności faktyczne uzasadniały zastosowanie instytucji właściwości z delegacji określonej w art. 37 k.p.k. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu

w O., albowiem tylko w takim wypadku możliwe jest rozpoznanie tej sprawy. Podobne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 13 sierpnia 2014 r. wydanym na podstawie art. 37 k.p.k. w sprawie V KO 35/14, a dotyczącym J. W. w identycznej sytuacji faktycznej i prawnej. Argumentacja zawarta w tym judykacie zachowuje swoją aktualność także w niniejszym postępowaniu.

Mając to wszystko na uwadze orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.

[aw]